

VOLTER KILPI ANTINOUS

VOLTER KILPI

ANTINOUS

VOLTER KILPI on ennen julaissut:

Bathseba. Davidin puheluja itsensä kanssa. Hinta 3: 50.

Parsifal. Kertomus Graalin ritarista. Hinta 2: 50.

Ihmisestä ja elämästä. Kirjotelmia. Hinta 3: 25.

ANTINOUS

KIRJOTTANUT

VOLTER KILPI

HELSINKI
KUSTANNUSOSAKEYHTIÖ OTAVA

Näköispainos ntamo 2012

ISBN 978-952-215-248-0

Valmistaja:

BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

www.ntamo.net

KUOPIO 1903

K. MALMSTRÖM'IN KIRJAPAINO

I

BITHYNIASSA

Satakielistä heläjäitsevät Bithynian metsät, ruusuista tuoksuvat Bithynian laaksot.

Siellä luikertaa hopeainen Sangarius hämyntummien metsien varjoissa, joissa satavuotiset korkeat puut seisovat iäisenä hämäryytenä ja levittävät virran ylitse elävän lehtikatoksen, jonka tiheästä holvikosta hintelät tulikukkaisat köynökset häilyvinä riippuilevat valjun vedenpinnan ylitse, luikertaa korkeiden jylhien vuorien välillä, joiden rinteet äkkijyrkinä riippuvat juoksevan veden ylitse ja uhkaavina ja paljaina ylenevät huimaaviin korkeuksiin, kantaen kaukaisella laellaan, ikäänkuin taivaan sylissä, mitättömänä silmään näkyvän kaupungin tornit ja muurit, luikertaa

laaksojen halki, jotka levittäyvät riemuitsevana, heleiden palmulehtojen rajottamana ruusustona, jonka yllä taivaan kansi kylpee sinessä ja auringon kullassa. Siellä ovat metsät, metsät, jotka ylenevät ihmisen yllä kuin temppelinä, jonka rajattomassa rauhassa ihminen seisoo riippuvin käsin ja hiljenneenä, puut seisovat siellä iäisenä liikkumattomuutena, puiden välitse häämöttää silmään kostea hämärä vuoren seinä, jonka ratkelmista vesi hiljalleen tiukkuu ja hopeaisina suonina valuu vuoren vihervän sammaleen peittämää rintaa, yllä huojuilevat puiden korkeat latvat, juurilla, metsän epä-määräisessä hämärässä näkee siellä täällä runkojen välillä jonkun korkean kalpean kukkasen varrellansa hiljaa häilymässä, ympärillä on rauha, ääretön hiljainen rauha, niin että yksinäinen linnun ääni jää kauaksi kajailemaan ilmaan ennenkuin häipyä seisovain runkojen välitse kaukaisuuteen metsien hämärään syliin. Mutta ovat siellä nekin metsät, joissa puut hämärtävät purppuraholvikkana yllä, joissa ruohostot metsän raskaassa ja tunkeassa hämärässä läikkyvät kukkasten punaisena ja keltaisena vaippana, ja joissa ihminen itsekin lehtikatoksen läikähtelevän läpinäkymättömän vehreyden, kukkasten humalluttavan värikirkunan ja tuoksuina huuruavan ilman keskellä

huumautuu kuin pisaraksi sitä raskaanhivelevää tuoksujen ja värien ja vehreysaltoamisen vellontaa ja hämärtää kuin itsekin sieluineen umpinaisena punaansa kumpuavana kukkasen umpuna metsän raskaassa varjossa. Laaksoja on Bithyniassa, jotka ovat kuin kukkasten hukuttamat, punan laineena häilyävät ne laaksot, ilmakein läikkäilee tuoksujen raskauttamana niiden yllä, ja ympärillä ylenevät metsät runsaana vehreyden merenä, jossa näkee vaan pehmyttä ja tulvehtivaa lehvistöjen upeilua ja kukkataakkojen vaippaavaa nuokkunaa, itse taivaskin tämän kukkasparatiisin yllä samenee silmissä kuin purppuranusvaisena höyrynä uiskentelevaksi katokseksi, joka yhtä päätä ikäänkuin valuu ja valuu sulana punan ja kullan tulvana maailman avauvan kukkassylin yllä. Mutta on siellä niitakin laaksoja, joissa ihanilla riemuisilla niityillä kukkaset seisovat suur- ja kirkassilmäisinä, joissa ympärillä ylenevät keveät korkeat puut, joiden häilyvillä oksilla linnut hopeaisesti visertelevät; kuin keveänä valkeana kirkkona nousee taivas niiden laaksojen ylitse, linnut uiskentelevat vapaassa ilmassa ja kukkaset näkyvät heleinä silmään, niinkuin heljää soittoa ovat ne laaksot ja ilma välkkyi kirkkaana niiden raikkaan kukkavälkkeen yllä.

Niin on Bithynia, ruusujen ja tummaras-

kaiden metsien maa, satakielien ja kaipaavain myrttien maa.

Mutta Bithyniassa, ruusujen ja lehvistöjen vehreässä Bithyniassa on kaupunkikin meren heleällä rannalla, kirkas valkea kaupunki, edessään meren laaja rannaton peili. Valkea on se kaupunki, selkeänä ja tarkkamuotoisena nousee se temppeleineen ja ylenevine pylvästöineen heijailevan veden peilin edessä kuin vetten helmasta silmään, kirkkaana ja valkeana seijastaa se silmään sinisen kevyen ilman rajoittamana. Niin se kaupunki on ilman ja meren rajoittamana kuin ylenevien temppelien ja keveiden ylhäisten pilaristojen sävellyttävä korallinen näky, mutta sen meren edessä heijailevan kaupungin takana häämyilevät vehreiden runsaiden metsien vellovat haahmot, jotka kuin suunnattomina pehmeinä aaltoina tulvivat joka taholta sen kirkaspiirtoisen marmorikaupungin ylle ja ikäänkuin vellovat hukuttamaan koko sen kaupungin ylitseuhkuvaan runsaus-syliinsä. Claudiopolis, heleä ja valkea marmorikaupunki on Bithynian laaksojen sylissä, kirkas on se temppelien ja pilaristojen kaupunki ja ihmiset vaeltavat sen kaduilla puettuina valkeihin keveihin togiin, mutta Claudiopoliin ympärillä läikkyvät Bithynian metsät, ja metsistä huuruu tuoksujen raskauttama ilma sen

näköispainos ntamo 2012

9 789522 152480 >

www.ntamo.net